

เทศน์อบรมธรรมวราส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๑

หลวงปู่มั่น-พระไตรปิฎก塔ดี

เริ่มจากนี้ไปถึงวันคริจจะเยอะละคน วันที่ ๒๗ ก็จะมากัน คือนัดกัน ในทางพระก็พระเป็นหัวหน้า ๆ ออกมาจากสำนักต่าง ๆ ในป่าในเข้า ออกมาจากนั้นมาช่วยกัน ส่วนมากก็สายหลวงปู่มั่นละมา มาทุกชอกทุกมุม วันนั้นวันที่ ๒๗ จะมาทุกชอกทุกมุม ในป่าในเข้าอกรามด...พระ อยู่ที่ไหนในป่าในเข้าส่วนมากเป็นสายหลวงปู่มั่น ทั้งนั้น คือเป็นอาจารย์รองลำดับ

พอดูอย่างนี้ก็ทำให้อุดคิดไม่ได้เหมือนกันนะ ผู้ที่เคยอยู่เคยเห็นเคยเกี่ยวข้องกับท่านมา ได้รู้ได้เห็นท่านนี้รู้สึกหลวงตาบัวจะเป็นองค์สุดท้ายแล้วแหล นอกนั้นก็เป็นสายติดสายต่อ กันออกไป ผู้ที่อยู่กับต้นลำจริง ๆ แต่เป็นแบบทัพพีอยู่กับแก่นะเข้าใจไหมทัพพีอยู่กับแก่ ทัพพีไม่รู้รสรู้ชาติของแก่แหล ก็คือหลวงตาบัวนี่แหล อยู่กับท่านดูเหมือนเป็นองค์สุดท้ายแหล คิดดูที่ไหนไม่มีแล้ว ตกลงเราเอาหัวคำฟ่ายังเหลืออยู่องค์เดียว

สำหรับหลวงปู่มั่นนี้ ชื่อเสียงท่าน คุณธรรมที่เลิศเลอของท่าน จะอกรตอนหลังท่านมรณภาพไปแล้ว ตอนที่เราเขียนประวัติท่าน แต่ก่อนท่านอยู่ในป่าในเข้าทั้งนั้น เรียกว่าสมัยปัจจุบันนี้หลวงปู่มั่นเป็นองค์ที่หนึ่งเลยละ พูดถึงว่าทรงอริยประเพณีของพระพุทธเจ้า ของสาวกทั้งหลายมาได้ด้วยปฏิปทา ทั้งความรู้ความเห็นภายในใจ มีหลวงปู่มั่นที่เด่นมากที่สุด

แต่ท่านเด่นอยู่ในป่าในเข้า ท่านไม่ค่อยอกรมาเกี่ยวข้องกับประชาชนนัก พระเณรบรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มาเป็นครูบาอาจารย์สอน เช่นอย่างหลวงปู่ฝัน หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน เหล่านี้ อยู่กับท่านในป่าทั้งนั้น บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่มาเป็นครูเป็นอาจารย์นี้ ไปศึกษา กับท่านอยู่ในป่าในเข้า กระจายกันอกรมา สำหรับองค์ท่านเองไม่ได้อกรมาเลย อยู่ในป่าในเข้าล้วน ๆ เลย

พอดูเรื่องอรรถเรื่องธรรมนี้ เรายังไม่มีคำว่าอิ่มพอดู พูดถึงเรื่องหลวงปู่มั่นนะ คุณธรรมคุณสมบัติทุกอย่างพร้อมหมดเลย ไม่มีอะไรตกเรี่ยเสียหาย เรื่องหลักธรรมหลักวินัยท่านเก็บหอมรอมริบได้หมด เพราะเรา ก็เรียนแล้วเราถึงไปนี่ ท่านแสดงอกรมาແงได้มุ่งได้อยู่ในคัมภีร์ได้รู้ทันที ๆ เพราะเรา ก็เรียนไปแล้วนี่ เป็นแต่เพียงว่าได้แต่ตัวหนังสือ ไม่ได้ธรรมเหมือนท่านนั่นซิ ท่านได้ทั้งธรรมได้ทั้งเรื่องราวต่าง ๆ ท่านได้หมด ท่านทรงไว้หมดเลย สมบูรณ์เต็มที่ในสมัยปัจจุบันนี้ หลวงปู่มั่นเป็นองค์ที่เด่นที่

สุด ที่เราไปรู้ไปเห็นกับท่าน ก็อยู่กับท่านมา ๕ ปี นี่วันนี้ก็เปิดเรื่อง ๕ ปีอีกทีหนึ่ง อยู่กับหลวงปู่มั่นนะ

ดูทุกແง່ທຸກມຸນ ເຮັດຈິງ ๆ ເພຣະເຮັດຕັ້ງໃຈໄປສຶກຍາກັບທ່ານຈິງ ๆ ທ່ານຈະພູດທີ່ເລັນທີ່ຈິງໃນສູານະລຸກຄືໝົດກັບອາຈາຣຍ໌ ເຫັນກັບພ່ອແມ່ກັບລູກ ນາງທີ່ທ່ານກີ່ມີພູດທີ່ເລັນທີ່ຈິງ ແລ້ວອັນກັນກັບເຮົາ ກັບພ່ອກັບລູກນີ້ແລະ ແຕ່ເຮົາໄມ້ໄດ້ວ່າທີ່ເລັນທີ່ຈິງ ມັນເລົາເປັນຈິງທັນນີ້ ເລັຍ ທ່ານຈະພູດແງ່ໃຫນທ່ານມີຄົດອົບຮົມອອກມາທຸກແງ່ ຄົງແມ້ຈະເປັນຂ້ອຕລົກອຍ່າງນີ້ທ່ານກີ່ມີຄົດອົບຮົມອອກມາ ມີອົບຮົມແທຣກອອກມາ ໄນໄດ້ເປັນແບບໂລກ ຄົງກິຣີຍາທ່ານຈະໃຊ້ແບບໂລກ ເປັນບາງຄັ້ງບາງຄຣາວ ມີອະໄກກັບລຸກຄືໝົດລູກທ້າງໆເປັນເໜື້ອນລູກຂອງທ່ານ ລູກໃນຄຣາວ ເຮືອນ ທ່ານຈະພູດໜັກເບາຕລົກບ້າງອະໄຮກີ່ມີ ແຕ່ມີແຕ່ເຮືອນຮົມແທຣກອອກມາ ພ ເຮົາຄອຍຈັບຕລອດ

ອູ້ຍໍ ນີ້ກີ່ແປລົກເໜື້ອນກັນ ຈິຕນີ້ມັນເໜື້ອນເທົປຈິງ ພ ທ່ານພູດແງ່ໄດ້ມຸນໄດ້ມັນຈັບໄດ້ໜົມດເລຍ ເພຣະຕັ້ງໃຈຈິງ ພ ອຢ່າງທ່ານພູດກິຣີຍາທ່າທາງທຸກອຍ່າງພຣ້ອມໜົມ ພູດຄົງເຮືອນຮົມກາຍໃນໃຈເວລາທ່ານເທັນເທັນນີ້ ຕົ້ນຂອງກັຍພູດກັນຕາມຄວາມຈິງ ມາເລ່າໄທ້ພື້ນ້ອງທັ້ງໝາຍຟັງວ່າ ພລຂອງກາຮັກກຳທີ່ພຣະພຸຖອເຈົ້າແສດງໃນຄັ້ງພຸຖອກາລວ່າ ເວລາແສດງຮຽມຈບລົງ ບຣດາປະຊາຊົນ ເຫວຸຕຣເຫວັດສໍາເຮົາມຮົມພັນເປັນຈຳນວນນັກ ພ

ແຕ່ກ່ອນເຮັກໜີ້ໃນຕໍ່າ ແຕ່ຍັງໄມ້ໄດ້ຄືດວະໄຮມາກັນັກ ເວລາໄປປົງບົດເລີພາະອຍ່າງຍຶ່ງເຂົ້າໄປອູ້ກັບຫລວງປຸ່ມ້ນນີ້ຊື່ ເວລາທ່ານເທັນເທັນນີ້ເໜື້ອນກັບ..ເຮົາໄມ້ເຫັນກີ່ຕາມແຕ່ເຮືອນຮົມທັ້ງໝົດ ເນື້ອຮຽມນີ້ອອກມາຈາກຕໍ່າ ພ ທັ້ນນີ້ ເປັນອັນເດືຍກັນ ພ ທ່ານຄອດອອກມາຈາກນີ້ອອກນີ້ເລຍ ພ ໄນໄດ້ອອກທາງໃຫນນະ ຈຶ່ງເຮັກກວ່າຄົມກົງໃນ ເຮັກກວ່າພຣະໄຕຣປົກໃນ

ປົນໄດ້ເປີດແລ້ວພຣະໄຕຣປົກໃນ ພຣະໄຕຣປົກນອກ ເປັນຍັງໄໂ ໄນໄມ້ໂຄຣພູດ ແຕ່ຫລວງຕາບວັດນີ້ເຫັນວ່າພູດ ພູດອຍ່າງອາຈາຫາຍຸເສີຍດ້ວຍ ໄນໄດ້ພູດແບບລູບ ພ ຄລໍາ ພ ມາພູດ ຄອດອອກມາພູດຈິງ ພ ນີ້ ພຣະໄຕຣປົກໃນຄືອຂະໄຣ ພຣະພຸຖອເຈົ້າພຣະອຣහັນຕໍ່ທ່ານຕຣສຽ້ ທ່ານຕຣສຽ້ພຣະໄຕຣປົກໃນຊື່ເປັນເນື້ອແທ້ຮຽມແທ້ທ່ານອອກມາ ເຮັກພຣະໄຕຣປົກໃນ ພຣະໄຕຣປົກນອກເຮົາໄປຈົດຈາກີກທີ່ເປັນດຳບອກຄໍາສອນຂອງທ່ານອອກມານີ້ກີ່ເປັນຄົມກົງເຊື່ອຍ່າງພຣະວິນ້ຍປົກ ພຣະສຸຕັນຕປົກ ພຣະອົບຮຽມປົກ ອຢ່າງນີ້ ອອກມາຈາກຄວາມຈົງຄືອພຣະໄຕຣປົກໃນຂອງທ່ານນີ້ເອງ ເຮັກກວ່າພຣະໄຕຣປົກນອກ ພຣະໄຕຣປົກໃນ

ພຣະໄຕຣປົກໃນຄືອຜູ້ສິນກີເລສແລ້ວເປັນຜູ້ທຽງຮຽມລ້ວນ ພ ໄວ້ ບຣືສຸທີ່ເຕີມທີ່ພຣະໄຕຣປົກນອກເປັນຄົນທີ່ມີກີເລສໄປຈົດຈາກີກອອກມາ ຈຶ່ງເຮັກພຣະໄຕຣປົກນອກ ເວ້າ ແຍກເຂົ້າໄປອົກ ພຣະໄຕຣປົກຕາບອດ ພຣະໄຕຣປົກຕາດີ ນໍ້າເອົກນະ ພຣະໄຕຣປົກຕາດີ ຄືອຜູ້ທ່ານສ່ວ່າງກະຈ່າງແຈ້ງ ຖຽນຮຽມທີ່ບຣືສຸທີ່ພຸຖອໂຮເຕີມດວງເຕີມທີ່ໄວ້ ຄືອພຣະພຸຖອເຈົ້າພຣະ

อรหันต์ท่าน นี่พระไตรปิฎกตาดี สว่างกระจ่างแจ้งไปหมด ออกจากหัวใจของท่านจ้าไป
หมดครอบโลกธาตุ นี่เรียกพระไตรปิฎกตาดี

พระไตรปิฎกatabud เรายืนเท่าไรก็เรียน พาดจนจบพระไตรปิฎกได้แต่ชื่อ
ได้แต่นาม ได้แต่ความจำ ได้แต่ตั้งรับต่อ ไม่ได้ความจริงอย่างท่านมา ก็เรียกว่าผู้ไป
จดจำรักหรือเป็นคนประเกณั้นก็ตาม แล้วผู้ที่ไปเรียนตามนั้นก็เป็นคนتابอด คำว่า
บอดนี้คือหมายความว่ากิเลสครอบจ้ำหัวใจ ใจยังมีดมิดปิดตายอยู่ แม้จะเรียนอรรถเรียน
ธรรมก็มีแต่ชื่อแต่นามของอรรถของธรรม แต่ใจยังบอดอยู่ เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าพระ
ไตรปิฎกatabud พระไตรปิฎกตาดี เข้าใจไหม

พระไตรปิฎกตาดีนั้น คือพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านทรงไว้ ท่านทรงไว้ด้วย
เป็นธรรมแท้ นั่นละธรรมแท้ เราจึงยกข้อเปรียบเทียบให้ฟังน้องห้งหลายชาวนุทธรฟัง
ยกเป็นข้อเปรียบเทียบอ กามาว่า แม่น้ำสายต่าง ๆ ไม่ว่าสายใดก็ตามไหลลงมาแล้วไป
รวมลงในมหาสมุทรแห่งเดียวกัน แม่น้ำสายต่าง ๆ เราจะเรียกได้ว่าแม่น้ำสายนั้น ๆ
เช่น แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน่าน แม่น้ำอะไรก์ตาม นี่เรียกว่าสายทาง
ของน้ำไหลลง ๆ พอเข้าถึงมหาสมุทรแล้ว เป็นน้ำมหาสมุทรอันเดียวกันหมดแยกกันไม่
ออกเลย ไม่มีว่าสายนั้นสายนี้ เมื่อเข้าถึงมหาสมุทรทะลุลงแล้ว เรียกว่าแม่น้ำ
มหาสมุทรอย่างเดียวกันหมด

อันนี้ฉันได้ก็เหมือนกัน ธรรมแท้คือท่านผู้บาริสุทธิพุทธ และพระพุทธเจ้าทุก ๆ
พระองค์ที่ตรสรุปมาแล้วนี้เป็นมหาวิมุตติมานิพพาน เทียบกันได้กับมหาสมุทรทะลุ
ลง นี่ละมหาวิมุตติมานิพพาน นี่ละคือธรรมแท้เป็นมหาวิมุตติมานิพพาน ที่เป็น^๑
ธรรมแท้ครอบโลกธาตุอยู่เวลาหนึ่ง คือมหาวิมุตติมานิพพาน พระพุทธเจ้าองค์ใด ๆ ก็
ตาม พระสาวกองค์ใดก็ตาม ซึ่งเป็นเหมือนกับแม่น้ำหลายสายไหลเข้ามา ต่างองค์ต่าง
บำเพ็ญ

อย่างพากเราห้งหลายนี้ต่างคนต่างบำเพ็ญเวลาหนึ่ง เท่ากับแม่น้ำสายต่าง ๆ ที่ไหล
เข้ามา จะมาสู่จุดมหาวิมุตติมานิพพานนั่นเอง เมื่อน้ำสายนี้ไหลมาแล้วเรียกว่าเข้ามหา
วิมุตติมานิพพาน พอกำเร็จอรหัตภูมิปံงเท่านั้น เข้าถึงมหาวิมุตติมานิพพานแล้ว
เช่นเดียวกับแม่น้ำสายต่าง ๆ เข้าถึงมหาสมุทรทะลุลง เป็นแม่น้ำมหาสมุทรอัน
เดียวกัน

อันนี้ก็พอบรรลุธรรมถึงขั้นสุดยอดได้แก่อรหัตภูมิปံงเท่านั้น เรียกว่าดวงใจอันนี้
กับมหาวิมุตติมานิพพานเป็นอันเดียวกันแล้ว แม่น้ำสายต่าง ๆ คือผู้บำเพ็ญในที่
ต่าง ๆ อยู่ที่ไหนก็ตาม ซึ่งเปรียบเหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ นั้น เมื่อบริมแก่กล้าก็
ไหลเข้ามาใกล้เข้ามา ๆ สร้างคุณงามความดี นี่เรียกว่าแม่น้ำสายต่าง ๆ ไหลเข้ามา

อย่างนี้ ๆ ให้เข้ามา ๆ พอมากเข้าจวนเข้า ๆ ก็ถึงแม่น้ำมหาสมุทรทะเล อันนี้ก็เข้าถึงมหาวิมุตติมหานิพพาน เมื่อเต็มที่แล้วจะต้องถึงขั้นสุดยอดแห่งธรรมทั้งหลายได้เหมือนกันหมดเลย

ไม่ได้เลือกว่าเป็นผู้หญิง ผู้ชาย นักบวช พระวاس สำคัญอยู่ที่การสร้างบารมี ซึ่งเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะยกผู้บำเพ็ญให้ถึงความหลุดพ้นได้ ที่นี่เมื่อบำเพ็ญเต็มที่ ๆ ก็เหมือนกับแม่น้ำสายต่าง ๆ ค่อยให้เข้ามาใกล้เข้ามา ๆ บารมีแก่กล้าก็ใกล้เข้ามา ๆ พอกถึงนั้นปีบก็เรียกว่าเต็มภูมิแล้ว เป็นอรหัตบุคคลขึ้นมา นั่นแหละมหาวิมุตติมหานิพพาน เข้าถึงแล้วที่นี่ ผู้บรรลุธรรมนี้เข้าถึงมหาวิมุตติมหานิพพานแล้ว เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกันหมดเลย ที่นี่แยกกันไม่อกรากคนนี้รายนี้ ๆ มาจากไหน ๆ พูดไม่ออก เข้าถึงแล้ว เรียกว่าแม่น้ำสายต่าง ๆ ไม่มีความหมายละ เข้าในมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกัน

ที่นี่ผู้บำเพ็ญคุณงามความดีประเภทต่าง ๆ นี่ ก็เป็นแม่น้ำลำคลอง แต่ละราย ๆ ให้เข้ามา ๆ และเข้าสู่จุดสุดยอดแห่งความพันทุกข์ ว่าจันเลย เรียกว่าความพันทุกข์อยู่ที่จุดนั้น อยู่ที่มหาวิมุตติมหานิพพาน เข้าถึงนั้นแล้วเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานอันเดียวกันหมด

เพราะฉะนั้นท่านจึงแยกไว้เป็นบาลีว่า นตุติ เสยโยว ปปิโย บรรดาผู้บรรลุธรรมถึงขั้นอรหัตภูมิแล้ว นับแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงสาวกองค์สุดท้าย เป็นเหมือนกันหมด นั่นฟังชิ แยกกันไม่ออก นั่นก็เท่ากับแม่น้ำเข้าสู่มหาสมุทรทะเลหลวงแล้วแยกกันไม่ออก ว่ามาจากที่ไหน ๆ บ้าง อันนี้ก็เมื่อเข้าถึงวิมุตตินิพพานบริสุทธิ์เต็มที่แล้วเหมือนกันหมด ไม่มีคำว่ายิ่งว่าย่อมต่างกัน แยกกันไม่ออก ท่านบอก นั่นเขากันได้เลย

ที่นี่เราดูซึ่มมหาสมุทรทะเลหลวงเวลานี้เราเห็นไหม ทั่วโลกก็เห็นกันทั้งนั้น ปฏิเสธได้ไม่ว่ามหาสมุทรทะเลหลวงสูญไป มหาสมุทรทะเลสูญใหม่เห็นไหม นั่นแหละแม่น้ำสายต่าง ๆ ให้ลองไปรวมอยู่ที่นั่นไม่ได้สูญ เป็นแม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวง จิตวิญญาณของลัตัวโลกที่บำเพ็ญคุณงามความดีนี้เข้ามา ๆ เข้ามาเรื่อย ๆ เมื่อถูกแม่น้ำสายต่าง ๆ เข้าถึงวิมุตติปีงแล้ว เป็นมหาวิมุตติมหานิพพาน นี่จะสูญใหม่นี่ก็ได้ นี่จะสูญใหม่นี่ก็ได้อย่างนี้ นี่จะสูญใหม่ สูญใหม่นิพพาน มหาสมุทรทะเลหลวงไม่สูญฉันได้ มหาวิมุตติมหานิพพานก็เป็นฉันนั้นเหมือนกัน ไม่สูญ

จิตวิญญาณดวงนี้สำคัญมากนะ เราจึงได้เน้นหนัก การนำชาติครัวนี้ก็มีธรรมะไปแจกพื่น้องชาวไทยทั้งหลายให้รู้ทั่วโลกว่า ธรรมะของจริงแท้เป็นยังไง ธรรมะของปลอมเป็นยังไง เช่นอย่างพระไตรปิฎกatabudhi พระไตรปิฎกตาดีเป็นยังไง พระไตร

ปีกใน พระไตรปีกนอกเป็นยังไง ถอดออกมารากความจริงมาพูดให้ฟื้นอองทั้งหลาย พึง อาย่างอาจหาญไม่สะทกสะท้าน เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ใครเจอเข้าไปเมื่อไรก็เจอເຄອະ ແມ່ອນພະພູທອເຈົາປະທັບອູ້ຂ້າງໜ້ານໍ້າມດ ໄນໄດ້ເຄລື່ອນໄວຈາກກັນ ແມ່ອນເຮົາຈ່ອ ມືອລົງໄປໃນແມ່ນໍ້າມຫາສຸກ ຄຶງກັນໜົມດເລຍ ກະເທືອນທົ່ວມຫາສຸກ

ອັນນີ້ຈ່ອເຂົາໄປລົງວິນຸຕີ ລຸດພັນປຶ່ງທ່ານັ້ນ ກະເທືອນລຶງກັນໜົມດເລຍ ພະພູທອ ເຈົາຫາຍໄປໄທນ ພະອຣහັນຕໍ່ຫາຍໄປໄທນ ວິນຸຕີນິພພານຫາຍໄປໄທນ ກີ່ຕັວຂອງເຮົາໃຈຂອງ ເຮົາເປັນເຄື່ອງຢືນຢັນແລ້ວ ຈະຫາຍໄປໄທນ ເທັນຊັດ ອູ້ຍູ້ອຍ່າງນັ້ນ ນີ້ລະຂອໃຫ້ຟ່ນ້ອງໝາວ ໄກສະໜັກຫຼັກຫາຍຕັ້ງອົກຕັ້ງໃຈປົງປົກຕິນະ ເຮົາເກີດມາພບພູທອຄາສານີ້ເຮົາກວ່າເລີສເລືອທີ່ສຸດແລ້ວ ວາສານຂອງເຮົານີ້ ຄ້າເຮົາໄມ້ໄດ້ນັບຄືອແລ້ວກີ່ເໝືອນກົບເຝັກອົບວັນ໌ແລລະ ໄນເກີດປະໂຍ່ນ໌ ອະໄຮ ແຕ່ຜູ້ຕັ້ງໃຈປະພຸດປົງປົກຕິກີ່ເອົາດອກບ້າມານູ້ຫາພະຍ່າງນີ້ແລລະ ເອມານູ້ຫາຍ່າງ ນີ້ເປັນຜລເປັນປະໂຍ່ນ໌ແລ້ວນີ້ ກອບວ່າເຫຼຳນີ້ເກີດປະໂຍ່ນ໌ແລ້ວ ໄນມີໄຄຣມາເຝັກອູ້ເຈຍ ຈະເອົາມາທຳປະໂຍ່ນກີ່ໄດ້ແລ້ວນີ້

ຮຽມພະພູທອເຈົາກີ່ເໝືອນດອກບ້າວທີ່ສ້າງາມ ຈັກຮອບໂລກຮາຕຸ ຕ່າງຄົນຕ່າງ ປະພຸດປົງປົກຕິຕາມຮຽມພະພູທອເຈົາ ກີ່ເໝືອນກັບເອົາດອກບ້າມານູ້ຫາ ເກີດຜລເກີດ ປະໂຍ່ນ໌ ນີ້ລະເຮືອງຄາສານພະພູທອເຈົານີ້ໃຄຣໄມ້ມີວາສາໄມ່ພບນະ ເລີສເລືອສຸດຍອດຍູ່ນີ້ ໜົມດ ເປັນຄາສານຄູ່ໂລກຄູ່ສົງສາຣ ຄາສານຄູ່ບ້ານຄູ່ເມືອງ ເພຣະເປັນຄາສານຂອງຜູ້ສິນກີເລສ ແລ້ວ ໄນໄດ້ເປັນຄາສານຂອງຄລັງກີເລສທີ່ເສກສຣປັ້ນຍອ ຕ້ວວ່າເປັນເຈົາຂອງຄາສານນັ້ນ ເຈົາ ຂອງຄາສານນີ້ ລັກທີ່ນີ້ລັກທີ່ນີ້ອະໄຮ ນັ້ນເປັນຄນມົກີເລສເສກສຣປັ້ນຍອເຈົາຂອງໜີ້ເປັນຄຽ ເປັນອາຈາຍ໌ ເປັນຄາສາຂອງເຂາຕ່າງໆທາກ ກີເລສເຕີມຫວ່າໃຈຍ່ອມມີຜິດພາດໄດ້ດ້ວຍກັນກັບ ຄົນທ່ວ່າ ຈະໄປ

ແຕ່ພະພູທອເຈົາເປັນຜູ້ສິນກີເລສແລ້ວ ດຳວ່າບກພຣ່ອງໄມ້ມີ ສມບູຣລົນແບບເຕີມທີ່ແລ້ວ ເປັນຄຽສອນໂລກດ້ວຍໃຈທີ່ບຣິສຸທົ່ງ ຈຶ່ງເປັນຄາສານຄູ່ໂລກຄູ່ສົງສາຣຄູ່ບ້ານຄູ່ເມືອງຕລອດມາຕັ້ງ ກັບຕັ້ງກັບປົງປົກຕິ ນີ້ເວລານີ້ພູທອຄາສານຂອງເຮົາຄື່ອສມ່ນໂຄດມຂອງເຮົາ ກີ່ເທົກກັບພະອອກຕໍ່ທຽງພະ ຜົນມົມ່ຍ່ ເພຣະສາກຫາຕອຮຽມຕຣສໄວ້ຂອບທຸກອຍ່າງແລ້ວ ທີ່ແນວທາງໃຫ້ເຂົາໄປຈຸດນັ້ນ ຈະ ຕລອດ ພະພູທອເຈົານິພພານແລ້ວກີ່ໄມ້ມີຄວາມໝາຍອະໄຮ ເພຣະທາງເດີນເພື່ອເຂົ້າສູ່ຄວາມ ພັນທຸກຂໍ້ສອນໄວ້ແລ້ວໂດຍສມບູຣລົນ ໃຫ້ກ້າວຕາມນີ້ນະ ນັ້ນຄວາມໝາຍວ່າງນັ້ນ ເຂົ້າ ໃຫ້ກຳນົມ ອຍ່າງນີ້ ໃຫ້ຖານອຍ່າງນັ້ນ ໃຫ້ຮັກຫາສີລອຍ່າງນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າກວານອຍ່າງນີ້ ໃຫ້ທຳຄວາມດີ ອຍ່າງນີ້ ຈະໄປ

ນີ້ເປັນສາຍທາງທີ່ຈະກ້າວເຂົ້າສູ່ຄວາມຫລຸດພັນຫາວິນຸຕີມຫານິພພານເໝືອນກັນໜົມດ ກັບພະພູທອເຈົາທີ່ຍັງທຽງພະຜົນມົມ່ຍ່ ນີ້ລະທີ່ວ່າຄາສານວາງໄວ້ຫ້າພັນປີ ຄື້ອພາດບັນໄດ້ເອາໄວ້

ฯ ให้เราได้เต้าไปตาม ถ้าใครไม่ไปพระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่มีความหมายอะไร ถ้าใครอุตสาห์พยายามเดินตามก็อาจล

จิตดวงนี้ไม่เคยตายไม่เคยจิบหายแต่ไม่หาย ถ้าพูดถึงเรื่องวัตถุต่าง ๆ ใน adenโลกธาตุนี้ อันไดมากกว่าอะไร ไม่มีอะไรที่จะมากยิ่งกว่าจิตวิญญาณของสัตว์โลก เเต้มท้องฟ้ามหามุทร ใต้ดินเหนือดินมีเต็มหมดเลย อันนี้มากที่สุด คือจิตวิญญาณของสัตว์โลก เพราะมันไม่สูญเสียเงื่อน เต็มอยู่นี่ ครองภพครองชาติอยู่ทุกแห่งทุกหนตามเพศตามภูมิ

อย่างเราเป็นมนุษย์ก็เห็นกันชัด ๆ ที่ไม่เป็นมนุษย์เป็นสัตว์ก็เห็นกันอยู่นั้น เป็นไก่ก็เห็นอยู่ เป็นเป็ด เป็นนก เป็นปลา เป็นอะไรเราก็เห็นกันอยู่นั้น ที่ล่ำเอียดกว่านั้นก็มีอย่างเดียวกันนี้เลย ไม่ได้ผิดกัน มีอยู่ตามสภาพของตน ๆ เป็นแต่เพียงว่าเราสามารถสัมผัสสัมพันธ์รู้เห็นได้หรือไม่ได้เท่านั้นเอง มีภาพ มีลักษณะ หยาบ ต่างกัน อย่างพวกเทพบุตรเทวดา อินทร์ พรหม พากเปรตพากผีก็เหมือนกันกับเรานี่ มีภาพมีชาติเป็นกำเนิดที่เกิดของตัวเอง ด้วยวิบากกรรมดีชั่วเหมือนกันหมด ไม่มีใครเปลกต่างกัน

เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ประมาทกัน สัตว์โลกที่เกิดขึ้นมาด้วยกันอย่าทำหนิกันด้วยชาติซึ่นวรรณสถานจะสูงต่ำ อย่าไปตำหนิกัน สัตว์ทั้งหลายเกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมของตนด้วยกัน สพเพ สตุตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น คือเป็นด้วยอำนาจแห่งกรรม เกิดมาด้วยบุญด้วยกรรม กมุ่ม สตุเตวิภชติ กรรมย่ออมจำแนกแจกลัตว์ให้มีความประณีตเลวทรามต่างกัน แล้วเกิดไปตามวิบากแห่งกรรมของตน ๆ เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่ให้ประมาทกัน

เช่นเวลาเราอยู่นี่ เราก็มาเสวยภูมิเป็นมนุษย์ ออกจากนี่เราก็จะไปอีกภูมิใหม่ก็ไม่รู้จะ ถ้าภูมิความดีก็แน่ต่อสิ่งที่ดี ภูมิชั่วนั้นแน่ต่อสิ่งที่ชั่ว ไม่ผิดที่พระพุทธเจ้าสอนไว้ เพราะสอนแล้วด้วยความรู้ความเห็นทุกอย่างมาสอนโลก ให้เราปฏิบัติ เราเป็นคนتابอดต้องเชื่อคน tadī ถ้าเชื่อแต่คนتابอดแล้วจะชนแต่ต้นไม้ ตกหลุมตกบ่อ หาความปลอดภัยไม่ได้ ถ้าเชื่อคน tadī เช่นจงไปไหนก็ต้องไปชิดคนتابอดตามคน tadī นี่เราเป็นคนโน้ะ เป็นคนتابอดทางใจ ให้เชื่อพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นคน tadī ทั้งกายนอกกายใน ให้ตั้งใจปฏิบัติรักษาตามพระพุทธเจ้า แล้วเราจะค่อยแคล้วคลาดปลอดภัยเป็นลำดับ

เรื่องบุญ เรื่องกรรม เรื่องบาป เรื่องนรก สวรรค์ นี้ไม่มีปัญหาอะไรเลย เมื่อong กับสิ่งที่เราเห็นอยู่ด้วยตาของเรานี่ นรภมก็เหมือนศาลาหลังนี้มีไหมบนนั้นเอง สวรรค์มีไหม ก็เทียบขึ้นไปอีกเหมือนชั้นบนชั้นล่างโดยลำดับลำดับไป เมื่อong กันนั้นแหล่แล้วข้างต่อไปอีก ใต้ดิน เหนือดิน มีไหม ๆ มีอยู่เหมือนกันหมด นี้ล่ะที่พระพุทธเจ้า

สอนไว้สอนตามหลักความจริง ที่รู้ที่เห็นแล้วนำมาสอนโลก ไม่ได้สอนแบบหลับหูหลับตาสอน

แต่พวกรเราอีกแบบหลับหูหลับตาฟัง ถ้าเรื่องฟังอrror ฟังธรรม เกี่ยวข้องกับ อrror กับธรรมแล้วเหยะ ๆ แหะ ๆ ไม่ค่อยมีความจริงอะไร เพราะกิเลสเหยียบไว้ ตลอดไม่ให้ก้าวเข้าสู่ความจริงได้ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วเจาเป็นก็เป็น ตายก็ตาย มี เท่าไรถึงไหนถึงกัน เรื่องกิเลสเป็นอย่างนั้น เพราะจะนั้นโลกถึงจะมอยู่กับกิเลส ไม่ได้ หลุดพ้นไปได้ง่าย ๆ เป็นอย่างนี้เอง

นี่เราพูดถึงเรื่องหลวงปู่มั่นก็เลยเตลิดเปิดเป็นไปในบังก์ไม้รั้น พูดถึงเรื่อง ความเลิศเลอที่สุดภายในหัวใจก็ดี ภายนอกการประพฤติปฏิบัติของท่านก็ดี รู้สึกว่าที่ เราผ่านครูบาอาจารย์มา ไม่มีใครเลยเหมือน พร้อมทุกอย่าง ยิ่งท่านพูดถึงเรื่องเทวบุตรเทวดา อย่าง ฟังแล้วเราพูดจริง ๆ เราเป็นจริง ๆ นำตัวร่วงเลียนนะ ว่าพวกรเหดา มา เยี่ยมท่าน มาฟังเทคโนโลยีท่าน แต่ท่านจะพูดในเวลาเฉพาะ ท่านไม่ได้พูดสุ่มสี่สุ่มห้านะ

นั่นละเห็นไหมจอมปราชญ์ ท่านรู้หนักรู้เบา รู้ในรั้นออก รู้ควรไม่ควร เวลาไม่ โอกาสอันดีงาม อยู่เพียงสองสามองค์คุยกัน เรายังเสาะนั้นเสาะนี้อยากรู้อยากเห็น ท่าน ก็ค่อยเปิดออกมาก ๆ ที่นี่ค่อยสอดค่อยแทรกเข้าไป ครั้นนั้นบังครั้นนี้บัง หลายครั้งต่อ หนาแน่นก็เข้าใจเรื่องของท่าน ท่านพูดถึงเรื่องเทวบุตรเทวดาเหมือนพูดกับพวกรเรา นั่น ท่านไม่มีอะไรสะทกสะท้าน ไม่มีอะไรผิดแปลงปกติเลย เมื่อนอกบ้านเราไปเห็นสิ่งใด มาเราพูดกันธรรมชาติ ๆ อย่างนี้

ท่านพูดถึงเรื่องเทวบุตรเทวดา อินทร์ พระมหา ที่มาเยี่ยมท่าน ท่านบอกว่าท่านมา อยู่ที่จังหวัดสกลนครนี้ พวกรเหดา มาเกี่ยวข้องน้อยมาก จะมาเป็นเวลา คือมาในวันเข้าพรรษา วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันออกพรรษา นอกนั้นเทวดาไม่ค่อยมากัน หมายถึง เทวดาชั้นสูงนั่น พวกรสวรรค์ พวกรุ่มเทวดานี้ก็มาต่างหากเหมือนกันท่านว่าอย่างนั้น ส่วนไปอยู่เชียงใหม่ อุ้ย ต้อนรับเทพทุกคืนไม่มีเวลาว่างเลย เทวดาชั้นนั้น ๆ ที่มาเป็น ชั้น ๆ มาเป็นลำดับลำดับ พวกรุ่มเทวดา อาการสาเทวดา

ท่านอยู่เชียงใหม่ท่านหนักไปทางหนึ่ง ไม่ได้เกี่ยวกับผู้คน แต่เกี่ยวกับเทวบุตร เทวดาตลอด ฟังชนี่ท่านพูด พวกรญาครุฑ พญานาค อะไรมีเกี่ยวหมวดเดย มาหาท่าน ท่านพูดธรรมดานะ อยู่ทางโน้นมากพวกรเหดา มากอยู่ทางนี้ไม่ค่อยมี นั่นฟังชนี่ ท่าน จะเห็นว่าพวกรเราอีกเป็นเทวดาแทนแล้วก็ไม่รู้นั่น หรือว่าเป็นเทวทัตแทนแล้วก็ไม่ทราบ มีสองอย่าง ไม่มีเทวดาก็มีเทวทัตแทน

พูดถึงเรื่องการแต่งเนื้อแต่งตัวของพวกรเหดพหั้งหลายนี้อีกกะ อย่าง อัคจรรย์นั่น ไม่ได้เหมือนกันท่านว่า พวกรเหดา เช่นดาวดึงส์นี่มา พวกรเหดพหานี้การแต่งเนื้อแต่ง

ตัวมีลักษณะอย่างนี้ ๆ รูปร่างนี้จะหายไปอย่างนี้ ความละเอียดก็จะละเอียด เรื่องของ เทพนั้นจะละเอียด แต่เมื่อเทียบกับเทพทั้งหลายแล้ว จะจะละเอียดต่างกันเป็นชั้น ๆ ขึ้นไป การแต่งเนื้อแต่งตัวทุกสิ่งทุกอย่าง จนกระทั่งท้าวมหาพรหม เหลืองอร่ามหมดเลย นั่น พังซิท่านพุด แต่ค่อยซอกแซกซิกแซ็กค่อยถามเรานะ ถามมากกว่านั้นไม่ได้เดี่ยวท่าน ขนาดເວາຫລອງທີ່ສະໄໝ

ท่านพูดธรรมดาวเร็นนีนะ ธรรมด้า ธรรมดา นั่นละเห็นใหม่ภูมิหยังทราย ผู้ตัดดี
ท่านเห็นอย่างนั้น พวกตาบอดนีปฏิเสธวันยังค่าว่าไม่มี เรายได้เห็นแล้วเวลานี้ในตำรา
เห็นประจักษ์แล้ว จนปลงธรรมลังเวช เวลาນี้ลับลังแล้วนะ พุทธศาสนานี่แหละเป็น
ข้าศึกต่อพระพุทธเจ้าเสียเอง พวกชาพุทธเรนีเป็นข้าศึกต่อพระพุทธเจ้าเสียเอง เวลา
นี้กำลังเริ่มลับลังพวกเทวบุตรเทวดาว่าไม่มี ๆ ก็จะมีไครก์คือพวกรเรา ๆ ท่าน ๆ นี้
แหละคือเทวดา ว่าնั้นนะ ໄอพวกรเรา ๆ ท่าน ๆ กำลังเป็นเทวทัตต่อสูญพระพุทธเจ้านี้
หรือเป็นเทวดา เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ นอกจากจะหานรกรหลุ่มใหญ่ให้มันอยู่นะ
พวknีเท่านั้นเอง นรกรนอกนั้นแตกหมวดแล้ว นรกรหลุ่มใหญ่ให้มันอยู่ได้พวknี พวก
นรกรแตก เราอยากถามว่าอย่างนั้นละ แต่ไม่ถาม

เห็นในตำรา เห็นแล้วเดี๋ยวนี้ออกมาระล่วนะ พากลับล้างคำสาña พากเทวทัต สด
ฯ ร้อน ๆ กำลังเริ่มละ คำสอนเหล่านี้เป็นคำสอนพระพุทธเจ้าทั้งนั้น เช่น อุณหratio เท^๔
เทวปัญหา ก ตอนเที่ยงคืนแก่ปัญหาเทว達 แนะนำสั่งสอนอบรมเทว達 ตอนส่องห้า^๕
มองเย็นนี้เทศนาว่าการสั่งสอนมนุษย์มนาทั้งหลาย มีพระมหากรซัตริย์เป็นต้น พอตอน
ค ำทุ่มหนึ่งสองทุ่มไปแล้ว เทศนาว่าการสั่งสอนพระ พอหกทุ่มแล้วเทศนาสั่งสอนพาก
เทวบุตรเทว達 พอตีสามล่วงไปแล้วพิจารณาเลึงญาณดูถูกโลก ใจจะมีความรู้ความ
ฉลาด มีอุปนิสัยสามารถที่จะบรรลุธรรมได้ขนาดไหน ๆ ทรงทราบ ๆ ตามพระญาณ
หยั่งทราบแล้ว

นี่จะเป็นบทบาทโปรดสัตว์ ท่านโปรดจริง ๆ สัตว์มองเห็นพับเป็นมงคลแล้ว ได้ยินท่านรับสั่งอะไรเป็นมงคลแล้ว ๆ เอาข้าวกำมือหนึ่งกิ่งตามใส่ลงไปนี้เป็นหมายมงคลแล้ว ๆ นั่นเรียกว่าท่านโปรดสัตว์ ท่านโปรดสัตว์อย่างนี้ เดียวันมันสัตว์โปรดพระนะ ไปที่ไหนบินพาตดูไม่ได้เวลาหนึ่ง เจ้า พูดให้มันตรงซึมอยู่ในโลกนี้ ทำไมพูดไม่ได้ มันเป็นมันยังเป็นได้ เรานำมาพูดไม่ได้หรือ เดียวันมันกล้ายเป็นสัตว์โปรดพระ ไม่ใช่พระโปรดสัตว์นะเดียวันนี้ มันเปลี่ยนไป

เพริ่ความประพฤติของพระเหลวแหลกแหวกแนว ทำให้เลวลงไปหาคุณค่าไม่ได้ในความเป็นพระ ครก็จะดูก御เหยียดหยามได้ ตั้งแต่เจ้าของยังดูก御เหยียดหยามได้

ด้วยการประพฤติชั่วของเจ้าของ ทำไม่เจ้าของทำได้ คนอื่นตำแหน่งบังไม่ได้หรือ นั่น ความเป็นมันมืออยู่ พื้นฐานมืออยู่ พูดตามพื้นฐานทำไมพูดไม่ได้

วันนี้เราพูดถึงเรื่องท่านอาจารย์มั่น วกไปกมาสองหนานสามหน กลับมาอีก ๆ นี่ ละเรียกว่ามหามงคลแก่พี่น้องชาวพุทธของเราในสมัยปัจจุบันคือหลวงปู่มั่น ลูกศิษย์ ของท่านเช่นกัน นี่เป็นสายติดสายต่อ ที่ออกจากท่านจริง ๆ ก็หมดแล้วเวลาที่ ยังเหลือ แต่หลวงตาบัวทัพพีขวางหม้ออยู่เท่านั้นแหล ไม่ได้เรื่องอะไร แล้วเราเรื่องของท่านมา ไม่ เราไม่มีอะไรไม่ เอาเรื่องของท่านมาไม่ เอาเรื่องของท่านมาไม่ไม่เป็นอะไรนะ เรื่อง ของคนอื่นมาไม่มียะอะไม่เกิดประโยชน์ เอาเรื่องท่านอาจารย์มั่นมาไม่นี่ดูจะเป็นมงคล อยู่บ้างนะ เอาตรงนี้แหล ไม่ได้มากเอาตรงนี้ก็เอา

ท่านพูดไว้ที่ตรังใหญ่ พิธีที่ตรังใหญ่ พิลึกนະ เดียวฉะหมดละ ยังเหลือแต่ สายของท่านที่จะออกมายในครั้งหนึ่ง ๆ ออกมายากป่าจากเขา เป็นครูเป็นอาจารย์เขา อยู่ตามที่ต่าง ๆ แล้วก็มาร่วมกัน รวมนี้ก็แสดงน้ำใจของผู้มีธรรม ผู้มีธรรมย่ออมมีจิตใจ กว้างขวาง ย่ออมมีจิตใจเมตตา มีจิตใจอันสะอาด แสดงออก마다ด้วยความเป็นมงคลแก่ โลกแก่สังสาร ดังพระพุทธเจ้าท่านเสด็จไปไหนเป็นมงคลแก่โลก พระสาวกไปไหนเป็น มงคลแก่โลก ปุณณกุเขตต์ โลกสุส เป็นเนื้อนานบุญอันซุ่มเย็นของโลก นั่นท่านไปอย่าง นั้น

ที่นี่ถ้าหากผู้สืบท่อสายธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว จะมีลักษณะเช่นเดียวกัน ไม่ มากก็น้อยต้องแสดงออกซึ่งน้ำใจอันดีงาม นี่ละเรียกว่าออกมายากใจที่ขาวสะอาด อาก มาจากใจที่มีเมตตา เฉลี่ยเพื่อแผ่ต่อ กัน นี่ชาติไทยของเราเวลานี้กำลังจนตกรากจนมุม ทั้งประเทศไทย และพระสงฆ์เหล่านี้ที่อยู่ในเมืองไทยเรานี้เป็นลูกของคริรบ้าง เอาชีวิตรักษาไป พระสงฆ์ที่มาเป็นพระสงฆ์ไทยอยู่เวลานี้เป็นลูกของคริร ลูกมีพ่อมีแม่นะ พ่อแม่ของ พระสงฆ์เหล่านี้อยู่ตามป่าตามเขา อยู่ตามที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย อยู่ที่ไหนมีหมดพ่อ แม่ของพระสงฆ์ในสมัยปัจจุบันนี้

เวลานี้กำลังตกทุกข์ได้ยากลำบากทั่วประเทศไทย เรียกว่าพ่อแม่ของสงฆ์ไทยเรา นี่ กำลังได้รับความตกทุกข์ลำบาก และทำไม่ลูกสงฆ์คือลูกมีพ่อมีแม่ ลูกพระสงฆ์ไทย ซึ่งมีพ่อมีแม่นั้น ทำไม่จะใจด้านน้ำทุ่นช่วยพ่อช่วยแม่ไม่ได้ พ่อแม่กำลังตกทุกข์ได้ยาก ลำบากเข็ญใจ นี่ละพระสงฆ์ออกมายาช่วยอย่างนี้เรียกว่าทำกิจสงฆ์โดยสมบูรณ์ นี่ละงาน ของสงฆ์เป็นงานอย่างนี้ สงฆ์ต้องช่วยชาติชิ ช่วยโลกช่วยสงสารช่วยสัตว์ทั้งหลาย

พระพุทธเจ้าท่านว่า มหาการุณิก นาโฐ พิตาย สพุปปานิน พระพุทธเจ้าทรง พระเมตตามหากรุณากิจคุณอันยิ่งใหญ่ แล้วทำประโยชน์แก่ลัตต์โลกนี้ไม่มีประมาณ นั่น แหล่เปลือกมา ทำประโยชน์ให้ลัตต์โลกไม่มีประมาณเลย ไม่มีครกินพระพุทธเจ้า

งานของเราราวนีคุณจะมากันนะ เพราะงานนี้เป็นงานของชาติเราโดยตรงนั่น แหลง เพียงแต่ว่ากสิน ๆ มีทั่ว ๆ ไป แต่กสินที่จะเป็นขึ้นในวัดป่าบ้านตาดนี้ เป็นกสิน ในนามของชาติ ไคร ๆ ก็จะมาทุกแห่งทุกหน เพราะทำเพื่อชาติ ผลรายได้ทุกชิ้นทุกอัน เข้าชาติของเรางั้น เราจึงต้องได้ขอความเรียกร้องจากบรรดาประชาชนทั่วหลาย ที่ เป็นชาติไทยโดยสมบูรณ์ด้วยกันแล้ว ให้ต่างคนต่างขวนขวยช่วยชาติของตน ไม่มีไคร จะรักชาติรับผิดชอบชาติยิ่งกว่าชาติไทยของเรารับผิดชอบตัวเอง ให้ถือเป็นข้อหนัก แน่นทุกคน ๆ ก็แล้วกัน

ชาติของเราจะอยู่ได้ด้วยความเสียสละ ด้วยความรักชาติของเรา ด้วยความเสีย สละ ด้วยความเห็นอกเห็นใจซึ้งกันและกัน ไม่ถือสือสา กันง่าย ๆ นี่เรียกว่าคนมีธรรม ชาวพุทธเราให้อภัยกันเสมอ อย่าไปถือสูงถือต่ำจนเกินเหตุเกินผล จนเกิดความกระทบ กระเทือน ไม่ถูก ต้องมีความสมานสามัคคี มีความอะลุ่มอล่วยต่อกัน ให้อภัยกัน

กองผ้าป่านีขอเตือนพี่น้องทั่วโลก ไว้ว่า เป็นความเด็ดขาดจริง ๆ นะ คำเด็ด ขาดนี้เด็ดขาดเพื่อชาติของเรา ชาติของเรานะเป็นชาติไทยที่สมบูรณ์แบบที่สุด ไม่ขาดตก บกพร่อง ไม่ขาดบทบาทตามตัวเต็ง แล้วเราตั้ง ๔๕,๐๐๐ พระธรรมขันธ์แห่งกองผ้าป่าขึ้น คราวนี้ เรียกว่า กองกำหนดความสมบูรณ์แห่งชาติไทยของเรา คือต้อง ๔๕,๐๐๐ กองนี้ กองละ ๑๐๐ долลาร์ ต้องให้สมบูรณ์แบบขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ เมืองไทยเราจะขาด บทบาทตามตัวเต็งกันทั้งชาติใช้ไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นจึงเอาตระวงนี้ให้เต็มเหนี่ยว ให้เต็ม ๔๕,๐๐๐ กองนี้จะให้สมบูรณ์แบบ เพราะเราตั้งขึ้นเป็นปฐมฤกษ์ต่อชาติไทยของเรา เอาให้เต็มเหนี่ยววนะ

ต่อจากนี้ไปจะขาดบทกพร่องบ้างก็เป็นธรรมด้า แต่อันนี้เอาให้หนัก เพราะ เป็นปฐมฤกษ์แห่งชาติไทยของเรา ให้ได้ครบ ๔๕,๐๐๐ กอง กองหนึ่งก็ ๑๐๐ долลาร์ ๆ คนตั้ง ๖๒ ล้านต่อ ๔๕,๐๐๐ กองของдолลาร์ กองละหนึ่งร้อยเท่านี้รับไม่ได้แล้ว เมืองไทยเรานี้จึงตั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวทีนั่น เพราะฉะนั้นเรารึงต้องให้ชนะตั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวที หลวงตาบัวเป็นผู้นำหน้า พادมันเลยตั้งแต่ยังไม่ขึ้นเวที เอาเช่นใบชนะมาเลยเราถึงจะ ขึ้นเวที เราจะบอกอย่างนั้นนะ ต้องเอาใบชนะมาก่อนเราถึงจะขึ้นเวที คือยังไงจะต้อง ชนะแน่ ๆ ความหมายว่าอย่างนั้น

เอาละเอียด